

زنجیره و تار (شیرک و شیرکی گوئی رایه لی کردن).

الشیرک و شیرک الطوائف

ما الذي يجب علينا تجاه هؤلاء الطوائف
چی پیویسته له سه رمان له بهرام بهر نه و تاغوتانه

وتاری شیخ

تقبله الله

أبو علي الأنباري

وهرگیران و ناماده کردنی

پیگهی راسته ری

پیگهی راسته ری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وتاري

شيخ نهبي عهلي نهباري - تقبله الله -

وتاري (نويهه)

به ناو نيشاني

چي پڻويسته له سرمان له بهرامبر نهو تاغوتانه

وهرگيرانی

پيگهي راستهري

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله

خوایه حه‌قمان به‌ حه‌ق پیشان بده و یارمه‌تیان بده له‌سه‌ر شوینکه‌وتنی، وه باتلیشیان به‌ باتل پیشان بده و یارمه‌تیان بده له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی لئی دووربکه‌وینه‌وه، خوایه ئه‌وه‌مان فیر بکه‌ که سوودمان پیده‌گه‌یه‌نیت و سوودبه‌خشان بکه‌ به‌وه‌ی فیرمان ده‌که‌یت، په‌روه‌ردگارا له‌وانه‌مان بکه‌یت که کار به‌ زانسته‌که‌یان ده‌که‌ن، خوایه زانسته‌که‌مان بکه‌ به‌ به‌لگه‌ و حوججه‌ بۆمان ئه‌و پۆژه‌ی به‌ دیدارت ده‌گه‌ین و نه‌یکه‌یه‌ته‌ حوججه‌ به‌سه‌رمانه‌وه‌ ئه‌ی چاکترینی به‌ به‌زه‌ییان، په‌روه‌ردگارا کرده‌وه‌کانم چاک بکه‌ و ته‌نها بۆ په‌زامه‌ندی تۆ بیت و هیچ به‌شیکی تیدا نه‌بیت بۆ هیچ یه‌کی له‌ دروستکراوانت، ئه‌ی په‌روه‌ردگارم سینه‌م ئاسووده‌ و گوشاد بکه‌ و کاروبار و هه‌ول و کۆششم بۆ ئاسان بکه‌ و گرێی زمانم بکه‌ره‌وه‌ و زمانم گۆیا و پاراو بکه‌ تا له‌ گوشتارم تیبگه‌ن، له‌ پاشاندا:

له‌ فەزڵ و به‌خششی الله له‌ دیداری دوینی قسه‌مان کرد ده‌رباره‌ی جیبه‌جیکه‌رانی ده‌ستور و وتمان مه‌به‌ست له‌ جیبه‌جیکه‌ران ئه‌م حکومه‌تانه‌ن که حوکم ده‌که‌ن به‌ غه‌یری ئه‌وه‌ی الله عز وجل دایه‌زاندوو به‌ هه‌ر سی پیکهاته‌که‌یانه‌وه‌: ده‌سه‌لاتی ته‌شریعی و جیبه‌جیکردن و بریاردان، وه وتمان ئه‌وانه‌ پئویستیان به‌ چه‌سپاندنی به‌لگه‌ نیه‌ له‌ به‌کاره‌ینانی ناوی تاغوت بۆیان، وه هه‌روه‌ها باسی ئه‌وه‌مان کرد که چی پئویسته‌ بۆ موسلمان بیزانیت ده‌رباره‌ی ئه‌و تاغوتانه‌، له‌ چوارچۆیه‌ی ئه‌م بابه‌تانه‌ش وتمان دینی ئه‌م حکومه‌ته‌ تاغوتییانه‌ ده‌ستور و قانونه‌ نه‌ک ئیسلام، جا ئه‌گه‌ر بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌یان کرد ئه‌وا گومانبردنه‌ (زعم) به‌لکو دینه‌که‌یان بریتیه‌ له‌ ده‌ستور و قانون، وه هه‌روه‌ها وتمان خوا و په‌رستراویان لیژنه‌ی نووسینه‌وه‌ی ده‌ستوره‌، وه به‌لگه‌مان به‌ ئایه‌ته‌کان هینایه‌وه‌ له‌مه‌دا، پاشان باسی بابه‌تیکی ترمان کرد که ئه‌وانه‌ دوژمنایه‌تی ئه‌هلی سوننه‌ ده‌که‌ن به‌ تاییه‌ت و کار ده‌که‌ن له‌سه‌ر لادان و دوورخسته‌وه‌ی موسلمان له‌ دینه‌که‌ی و بگۆریت بۆ موسلمانیکێ ئاشتیخواز که لئی رازی بین.

قسه‌مان ته‌واو ده‌که‌ین، وه شتیکی په‌یوه‌ست به‌ بابه‌ته‌که‌مان که ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌: چی پئویسته‌ له‌سه‌رمان له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و تاغوتانه‌؟ ئیستا ئه‌گه‌ر دنیابوویت ئه‌م حکومه‌تانه‌ حکومه‌تی تاغوتیین هه‌روه‌ک الله عز وجل ناوی لیناون، جا ئایا ئیمه‌ی موسلمان چی پئویسته‌ له‌سه‌رمان له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و حکومه‌ته‌ تاغوتییانه‌؟ پشتیوان به‌ الله عز وجل ده‌لیم: یه‌که‌م شت که پئویسته‌ موسلمان بیکات له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و تاغوتانه‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی کوفر بکه‌یت (بیاوه‌ر بیت) به‌و تاغوتانه‌ به‌لگه‌ی ئه‌مه‌ش له‌ په‌رتوکی الله عز وجل ئه‌م فەرمووده‌یه‌تی -تبارک وتعالی- ﴿فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفصامَ لَهَا﴾^(۱)، واته‌: ئینجا هه‌ر که‌سیک باوه‌ری به‌ تاغوت نه‌بیت و باوه‌ری به‌ الله هینا ئه‌وه‌ بیگومان ده‌ستی به‌ هۆکاریکی پته‌و وقایمه‌وه‌ گرتوو که هه‌رگیز هه‌لناوه‌شیت و پسان و پچرانیشی بۆ نیه‌.

مانای ئه م ئایه ته یاخود ته فسیری ئه م ئایه ته: ئه م ئایه ته مه رجییه، واته به ئامرازی مه رجی (مَن) دهستی پیکردوووه (فَمَنْ يَكْفُرْ) وه هه موو ئامرازیکی مه رجی -ههروهک پشتر وتمان- پئیویستی به و کاره یه (فعل) که تۆ کردووته، پاشان شتیک داده مه زریت له سه ر کردنی ئه م کاره که پئی دهوتریت وه لامي مه رج (جواب الشرط)، واته ئه م کاره ت کردوووه ئینجا وه لام دیت بۆ ئه و کاره ی کردووته، به مه ش ده بیته ئامرازی مه رج و کاری مه رج و وه لامي مه رج، جا ئامرازی مه رج لیهدا (مَن) له به لام کاری مه رج -چی پئیویسته بۆ من و تۆ که بیکهین- فهرمووی: (يَكْفُرُ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنُ بِاللَّهِ)، که وایه مه رج له ئیانه کهدا ئه وه یه کوفر به تاغوت بکهین و باوه پ به یین به الله، جا ههر که سیک بیباوه پ بوو به تاغوت و باوه پری هینا به الله ئه و کاته وه لامي مه رج دیت که بریتییه له (فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى) موفه سیره کان - رحمهم الله - هه ندیک وته یان باسکردوووه له ته فسیرکردنی (العروة الوثقی)، جا هه یانه وتویه تی: مانای (العروة الوثقی): لا إله إلا الله یه، وه هه یانه ده لیت: قورئانه، وه هه یانه ده لیت: پیغه مبه ره، وه هه یانه ده لیت: ئیسلامه، به لام هه موو ئه و مانایانه راست و دروستن سه باره ت به (العروة الوثقی)، بۆیه مه رجه، هه تا ببین له ده ستگرتوان به هۆکاره پته و وقایمه که (العروة الوثقی) له سه ره تادا کوفر بکهین به و تاغوتانه، پاشان باوه پ به یین به الله عز وجل، بۆیه ههر که سیک باوه پ به الله تعالی به یینیت و کوفر نه کات به و تاغوتانه - به م حکومه ته تاغوتییانه - ئه وه ئه م که سه له ده ستگرتوان به هۆکاره پته و و قایمه که نیه، بۆچی؟ چونکه نو قسانی هه یه له کاری مه رجه که (فعل الشرط)، ئه و باوه پری به الله هیناوه به لام کوفری به تاغوت نه کردوووه، که وایه تۆ کاری مه رجه که ت به جی نه هیناوه ههروهک الله عز وجل فهرمانی کردوووه، الله تعالی داوای دوو کاری لیکردووی، کاری یه که م: کوفر بکهیت به تاغوت، وه کاری دووه م: باوه پ به یینیت به الله، جا ههر که سیک بلیت من باوه پم به الله عز وجل و به وه ی هاتوو له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) و به پۆزی دوا یی و به قورئان و به پیغه مبه ره هیناوه، باوه پم هیناوه به هه موو ئه مانه به لام بیباوه پ نه بییت به و حکومه ته تاغوتییانه، ئه و تۆ له ده ستگرتوان نیت به (العروة الوثقی) چونکه نو قسانیت هه یه له کاری مه رج، وه بوونی نو قسانی له کاری مه رج، وه لامي مه رجه که ی له سه ر دانا مه زریت، واته تۆ له ده ستگرتوان به هۆکاره که پته وه که (العروة الوثقی) نیت.

که واته یه که م کار که له سه زمان پئیویسته له بهرامهر ئه و تاغوتانه ئه وه یه کوفر بکهین به و حکومه ته تاغوتییانه و باوه پمان پیمان نه بییت، وه تۆ ده زانیت که ئه م ئایه ته په یوه ندی به دوو شه هاده که وه هه یه، ههر که سیک بلیت (أشهد أن لا إله إلا الله) لئی ده پرسین کاتیک وت "لا إله" ئایا په رستنت (الإلوهية) ره ت کرده وه بۆ لیژنه ی نووسینه وه ی ده ستور و بۆ ئه و تاغوتانه و بۆ په رله مانیه کان، ئایا په رستن و گوپراه لیت بۆ یان ره ت کرده وه؟ جا ئه گه ر په تیان ده که یته وه ئه و په رستن و ئولوهیه ت بۆ الله عز وجل چه سپاندوووه، که وایه تۆ شه هاده ت هیناوه و جیبه جیت کردوووه، به لام ئه گه ر په رستن و گوپراه لئی بۆ لیژنه ی نووسینه وه ی ده ستور ره ت نه که یته وه، وه پیت و ابیت په رله مانیه کان مافیان هه یه ته شریعه کان

دابنن، کهواته تو پرستنت ږهت نه کردهوه بو نهوانه و به دروټ نه خستهوه، ئیتر سوودی چیه که دهلی "إلا الله"، سوودت پیناگهیتیت که دهلی: "إلا الله" نه گهر پرستن ږهت نه که یتهوه و به دروټ نه خه یتهوه له ههر که سیک که پی وایت خوايه یاخود وایان دانایت و کردبیتان به خوا، که وایه هم بابه ته په یوهسته به دوو شهاده که و واجبه له سهر هموو موسلمانیک مانای هم ئایه ته بزایت تاوه کو بزایت چو لهو که سانه دهیت که دهستان گرتووه به (العروة الوثقی).

لیرهدا پرساریک دیته پیش: من دهمه ویت کوفر بکه هم تاغوتانه، چو کوفر بکه بیان؟ دهیت چی بکه هم هتا لهو که سانه هم که کوفر ده که نه تاغوتان؟ باوه رهینان به الله ده زانم، به لام چو کوفر بکه هم تاغوتانه هتا بيم له نه هلی هم ئایه ته (فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفصامَ لَهَا)، وه لامی هم پرسیره لهم فرموده یی الله تعالی ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُؤُا مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّىٰ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدُّهُ﴾^(۱)، واته: ئی ئیانداران، به راستی له ئیبراهیم و نهوانه ی که له گه لیدا بوون سهرمه شقییه کی جوان و چاک هه یه بوټان، کاتیک که به قهومه که ی خوینان وت: دواي ساله ها بانگهواز، ئیمه بهرین له ئیوه و لهو شتانهش که له جیاتی الله دهیپرستن، ئیمه باوهرمان بهو دینه ی ئیوه نیه، ئیتر دوژمنایه تی و ږقه به رایه تی له نیوانماندا بهر یا بووه تا نهو کاته ی که باوهر به خواي تاك و تهنه دهینن.

هم ئایه ته کومه لیک بابه تی له خوگرتووه باسیان ده که ین به ئی زنی الله تعالی، بابه تی یه که م - پیش قسه کردن دهر باره ی نهوه ی چو له ږیگه ی هم ئایه ته کوفر بکه هم تاغوتانه ئاماره ده که ین بو هه ندیک بابه ت -

بابه تی یه که م: بوچی الله عز وجل پیغه مبه ر ئیبراهیمی کرده سهرمه شقیک بو ئیمه لهم ئایه ته دا وهك زانراویشه که پیغه مبه رمان محمد بن عبد الله ﴿عليه السلام﴾، الله تعالی له باره یه وه له په رتوکی پیروز فرموده یی ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾^(۲)، جا ئایا هم جیا کردنه وه یه سه باره ت به پیغه مبه ر ئیبراهیم لهم بابه ته دا بوچی؟ بوچی نهو سهرمه شقیانه لهم ئایه ته یاخود لهم بابه ته به تاییه ت؟ هوکاری یه که م: چونکه الله عز وجل ئیبراهیمی کردووه به پیشه وای خه لك ههروهك لهم فرموده یی الله تعالی هاتووه ﴿قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ﴾^(۳)، واته: من برپارمداوه بته که مبه پیشه وای خه لكی، ئیبراهیم وتی: حز ده که م نهوه کانیشم لهو کاره پیروزه یی به هره نه بن، الله تعالی فرمودی: په یام و په یانی من بو سته مکاران نابیت.

(۱) الممتحنة: ۴

(۲) الأحزاب: ۲۱

(۳) البقرة: ۱۲۴

که وایه پێغه مبهه ئیبراهیم الله عز وجل کردوویه تی به پێشه وای هه موو خه لکی، هه ر بۆیه ده بی نی جووله که بانگه شه ی ئه وه ده که ن که پێغه مبهه ئیبراهیم یه هودی بوو، نه سا را بانگه شه ی ئه وه ده که ن که ئه وه نه سپرانی بووه، که وایه ئه وان باوه ریان به پێغه مبهه رایه تی پێغه مبهه ئیبراهیم هه یه، وه هه روه ها نه سا را ش باوه ریان هه یه و مو شریکه کانی ش به هه مان شیوه باوه ریان هه یه پی، ته نانه ت زو ریک له خا وه ن دینه کان ئیستا دانه نین به پێغه مبهه رایه تی پێغه مبهه ئیبراهیم، بۆچی؟ چونکه الله عز وجل کردوویه تی به پێشه وای خه لکی، وه مانای ئیام واته پێش ره و و پێشه وای، هه ر بۆیه ش له نوێژدا به ئیام ناوی ده هیتریت، بۆیه خا وه ن دینه کان دانه نین به پێغه مبهه رایه تی پێغه مبهه ئیبراهیم به لام جووله که باوه ریان هه ینا وه به موسا و باوه ریان نه هه ینا وه به محمد (ﷺ) و نه سا را باوه ریان هه ینا وه به عیسا و باوه ریان نه هه ینا وه به پێغه مبهه (ﷺ)، که واته جیا وازی و نا کوکی هه یه له نیوان گه له کان و له نیوان دینه کان له باوه ره ینان به پێغه مبهه ران ته نها له ئیبراهیم (ﷺ) نه بی ت، بۆیه الله عز وجل له باره ی جووله که و نه سا را ده فه رمو ی ت ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمُحَاجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾^(۱)، واته: ئه ی خا وه ن کتیبه کان، ئیوه بۆچی له باره ی ئیبراهیم به ناهه ق ده دوین و، هه ریه که تان وا قسه ده که ن که ئیبراهیم له سه ر دینی ئه و بی؟!، خو ته ورات و ئینجیل دوا ی ئه و په وانه کرا ون، ئه وه بو عه قل و ژیریتان ناخه نه کار و تا که ی ژیر نابن.

چۆن ده لێی ئه و یه هودی بووه له کاتی که دینه که ت دوا ی ئه و ها تووه؟ چۆن ده لێی ئه و نه سپرانی بووه له کاتی که دینه که ت دوا ی ئه و ها تووه؟ الله تعالی ده فه رمو ی ت ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾^(۲)، واته: ئیبراهیم نه جووله که بوو و نه گا ور، به لکو ملکه چ و فه رمان به ردار و موسلمان بووه و له ده سته ی مو شریک و ها وه لگه ران نه بووه.

که وایه هه موو خا وه ن دینه کان دانه نین به پێشه وایه تی و پێغه مبهه رایه تی پێغه مبهه ئیبراهیم چونکه الله عز وجل کردوویه تی به پێشه وای خه لکی، جا کاتی که الله تعالی ده فه رمو ی ت ﴿قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ﴾ ده توانین بدوین و گه ف تو گو بکه ی نه گه ل جووله که به م ئایه ته، ئه گه ر تو دانه نییت به پێغه مبهه رایه تی و پێشه وایه تی پێغه مبهه ئیبراهیم ئه و ئه مه کرده وه ی بووه، وه ده توانین ئه م ئایه ته بکه ی نه به لگه له به رامبه ر نه سا را، ئه گه ر تو دانه نییت به پێغه مبهه رایه تی و پێشه وایه تی پێغه مبهه ئیبراهیم ئه و ئه مه کرده وه ی پێغه مبهه ئیبراهیم بووه و ئه مه ئه و کار و کرده وانه ئه و پی هه لسا وه بۆیه تو ش پئویسته له سه رت ئه نجامیان بده ی ت، که وایه له رووی پێشه وایه تی و دانان به و، هه موویان به لگه یان له سه ر ده چه سپیتریت به م ئایه ته، ده شیت ئه مه هو کار بی ت یا خود ئه مه حیکمه ته که بی ت، سه با ره ت به

(۱) آل عمران: ۶۵

(۲) آل عمران: ۶۷

حېكمه ټيكي تر الله تعالى زانتر و دانتره، كه پيغهمبر ئبراهيم ويستی كارنك بكات له كاتيكدا بېدهسه لات و به تنها بوو، كاتيك گهله كهی هاتن و داوايان ليكرد دهرچيت له گه لېان له جه ژندا نه ویش بيانوی هينايه وه به وهی نه خوشه به لام دواي نه وهی گهله كهی جيانه يشت فهرمووی ﴿وَقَالَ اللَّهُ لَا كَيْدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدِيرِينَ﴾ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ جُذًا إِلَّا كَثِيرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾، واته: ئينجا ئبراهيم له بهر خويه وه سويندی خوارد و وتی: سويند به خوا پاش نه وه كه پشت هه لکن نه خشه يه كه ده كيشم بو تيكشكاندنې بته كانتان * ئينجا هه مووی ورد و خاش كرد جگه له گه وره كه يان، به لكو كه گه پانه وه (پرسيار بكن) و ئبراهيم راستيان بو پروون بكانه وه.

كه وايه نهو به تهنيايه و هم بتانه شي شكاند به تهنيا و كاتيك گهله كهی گه پانه وه و نه ويان بينی كه به خوايه كانيان كرابوو له شكاندن و له پارچه پارچه كردن ﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذِهِ الْهَيْئَةَ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾، وتيان: نه وهی نه مهی كردوو به خواكانمان، به راستی له سته مكارانه * هه نديكيان وتيان: بيستمانه لاويك به خراپه باسيان ده كات پي ده لېن ئبراهيم * وتيان: كه وابوو بيهين به بهرچاوی خه لكو وه (موحاسبه بهی بكن) با نه وانش ئاگاداربن و ببينن.

نهو كارهی پيغهمبر ئبراهيم پي هه لسا و نه جاميدا شايستهی نه وه يه بيته پيشه وای خه لکی له م بابته دا، الله تعالى زانتر و دانتره ده شيت نه مه هوکاری بوونی پيغهمبر ئبراهيم به سهرمه شق و پيشه ننگ بيت بو ئيمه و جگه له ئيمه ش له م ثايه ته دا، پاشان فهرمووی ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ نه وانه كين كه له گه ليدا بوون؟ ئيامی (الجصاص - رحمه الله-) له ته فسيړه كهيدا ده لیت: مه به ست له ته فسيړی ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ واته نه وانه ی باوه پيان هينابوو به ئبراهيم له سهرده می نهو - نه مه وته يه كه- وه وته يه كي تر ده لیت: هه موو پيغهمبران له سهر نهو ريپازه بوونه كه پيغهمبر ئبراهيم له سهری بووه، كه وايه ده شيت نه وانه بن كه باوه پيان به ئبراهيم هينابوو له سهرده مه كهی و ده شيت ﴿وَالَّذِينَ مَعَهُ﴾ واته نهو پيغهمبرانه بن كه الله عز وجل ناردوونی له گه ل پيغهمبر ئبراهيم بن له م مهرجانه ی باسم كرد له ثايه ته كه، بويه ده ليم الله تعالى زانتر و دانتره كه هم ثايه ته دوو مانا هه لده گريت، يه كيكيان نه وه يه نه وانه ی باوه پيان هينابوو به پيغهمبر ئبراهيم، وه نه وهی تريس هه موو پيغهمبرانه، وه به لگه ی نه مه ش له په رتوكی الله تعالى ثايه تيكه له سوره تی (آل عمران) الله عز وجل ده فهرمويت ﴿إِنَّ أَوَّلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَآلِئِهِ لَتَتَّبِعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٦٢﴾، واته: نزیکترین كه س له ئبراهيمه وه: نهو كه سانه ن كه له سهرده می خویدا شوینی كه وتبوون، هه روه ها هم پيغهمبره ش ﴿ﷺ﴾ و نه وانه ی كه باوه پيان پي هيناو،

(١) الأنبياء: ٥٧-٥٨

(٢) الأنبياء: ٥٩-٦١

بێگومان الله یارو یاوه و پشتگیری ئیانداران.

کهوايه ئهوانه ی له گه‌لی بوون ئهوانه بوون که شوینی که وتبوون، به‌لام له بیرنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر به‌هه‌مان شیوه و ئه‌وانه‌ش که باوه‌ریان هه‌ناوه به‌ پێغه‌مبه‌ر ئه‌وا له‌گه‌ل پێغه‌مبه‌ر ئیبراهیم ن، (فَدَّ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ) واته ئه‌وانه‌ی باوه‌ریان هه‌نابوو به‌ ئیبراهیم ئه‌وا له‌سه‌ر ئه‌م پێبازه‌ بوون، وه پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌ر ئه‌م پێبازه‌یه، وه ئه‌وانه‌شی به‌راستی باوه‌ریان به‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌ناوه له‌سه‌ر ئه‌م پێبازهن (وَالَّذِينَ مَعَهُ)، چۆن شوینی پێغه‌مبه‌ر ئیبراهیم بکه‌وین و له‌ ماوه‌ی ئه‌م شوینکه‌وتنه‌ش ئه‌م فه‌رموده‌یه‌ی الله عز وجل له‌ خۆمان به‌دی به‌ینین (فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى) ؟

یه‌که‌م (إِذْ قَالُوا لَقَوْمُهُمْ إِنَّا بَرَاءٌ وَأُوْمَنَّا) ئه‌مه مه‌رجی یه‌که‌م له‌ شوینکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ر ئیبراهیم، ئه‌وه‌ی که بلین به‌ گه‌له‌که‌تان ئیمه به‌رین له‌ ئیوه، تیگه‌یشتنی ئه‌م مه‌رجه پۆیستی به‌ دوو شته، یه‌که‌م شت ئه‌وه‌یه تیگه‌م که مانای به‌پرائه‌ت چیه؟ مانای به‌پرائه‌ت لیکردن چیه؟ پاشان دوا‌ی ئه‌وه کاتیک زانیم به‌پرائه‌ت لیکردن چیه، ئینجا به‌پرائه‌ت له‌ کێ بکه‌م؟ جا به‌ هاتنه‌دی ئه‌م دوو شته ئه‌وه مه‌رجی یه‌که‌م لیت دیته دی، البراءة -هه‌روه‌ه‌ له‌ (مختار الصحاح) دا هاتوه‌ - برآء به‌ مانای: سلم وخلي وفارق، خاوه‌نی (مختار الصحاح) ده‌لێت: "بارأ الرجل زوجته أي فارقها وبارأ الرجل شريكه أي فارقه"، که‌واته مانای برآء واته (سلمین) و (خالین) و هه‌روه‌ها (مفارقین)، ئه‌مه مانای (البراء) جا ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ت زانی ئینجا پۆیسته بزانیته به‌پرائه‌ت له‌ کێ ده‌که‌ی، ئه‌م باسه پۆیست ده‌کات له‌سه‌رت که زانیاریته هه‌بیت ده‌باره‌ی فیرقه و کۆمه‌له‌کانی هه‌ن له‌و ناوچه‌یه‌ی تیایدایت، وه بیروباوه‌ره‌کانی ئه‌م فیرقانه‌ش، جا هه‌ر که‌سیک له‌سه‌ر پێبازی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه بوو نابیت به‌پرائه‌تی لێ بکه‌ی، به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌سته‌یه‌کت بینی له‌سه‌ر پێبازی ئه‌هلی سوننه و جه‌ماعه نه‌بوون ئه‌وا پۆیسته له‌سه‌رت به‌پرائه‌تیان لێ بکه‌ی چونکه ئه‌مه مه‌رجی یه‌که‌مه له‌ شوینکه‌وتنی پێغه‌مبه‌ر ئیبراهیم (إِنَّا بَرَاءٌ وَأُوْمَنَّا)، جا ئیستا ئه‌و فیرقانه‌ی هه‌ن له‌ گۆره‌پانه‌که‌ یان کافری ئه‌سلین که عه‌لمانییه‌کان ده‌خرینه پال ئه‌وانه، یان ئه‌وان موشریکی ئه‌سلین که سۆفیه‌کان له‌ پال ئه‌و موشریکانه‌ن، وه جه‌ماعه‌تی حیزبی عێراقی له‌ پال ئه‌م موشریکانه‌ن، وه مورچیئه له‌ پال ئه‌م موشریکانه‌ن، به‌لام رافیضه‌ قسه‌ ناکه‌ین ده‌باره‌ی ئه‌وانه چونکه ئه‌وانه موسلمان نین؛ وه له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌یچ په‌یوه‌ندیکیان به‌ ئیسلامه‌وه‌ نه‌یه، که‌وايه ئه‌گه‌ر مانای به‌پرائه‌ت زانی -به‌ واتای سلم وخلي وفارق- پاشان زانیاریته هه‌بوو له‌سه‌ر ئه‌و فیرقانه‌ی هه‌یه، وه له‌سه‌ر بیروباوه‌ره‌کانی ئه‌م فیرقانه‌ش، ئینجا زانیته که سۆفیه‌کان شیرکی پارانه‌وه‌یان هه‌یه، وه زانیته که حیزبی عێراقی شیرکی گۆپراه‌لی کردنیان هه‌یه، ئه‌و کاته ئه‌م ئایه‌ته پۆیست ده‌کات له‌سه‌رت ئه‌گه‌ر شوینی پێغه‌مبه‌ر ئیبراهیم بکه‌ویت ئه‌وا به‌پرائه‌ت بکه‌ی له‌م فیرقانه، چۆن؟ به‌وه‌ی هه‌یچ شتیکت تیادا نه‌بیت له‌ بیروباوه‌ره‌کانی ئه‌م فیرقانه، هه‌یچ شتیکتی ئه‌وانت تیادا نه‌بیت، خۆت لیان به‌دوور بگریت، وه لیان جیا‌بسته‌وه و له‌وان

نه بيت، جا نه گهر نه کارهت لي هاته دی نه واته مهت لي دته دی (إِذَا قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ) نه باسه ده چته نيو دوستايه تي و دوژمنايه تي (الولاء والبراء) ههروهك ده زانن، بويه نه و كهسه ي له سره ئيان بيت - وه داواي سه لامه تي له الله ده كهين - پاشان نزیکترین كهس لي له لايه كه ي تر بيت، نه و پيويسته به پرائه تي لي بكهيت (إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ) نه مهش ريگه ناگريت له وه ي بانگي بكه ي بو لاي الله عز وجل و نه و حقه ي لي شاراوو بووه بوي روون بكه يته وه ياخود نه و حقه ي نه و به ره لستي و نكولي لي ده كات، ريگهت لي ناگريت له وه ي بانگي بكهيت به لام پيويسته له سهرت به پرائهت بكهيت له هه كه سينك كه له دهره وه ي بازنه ي نه هلي سونه و جه ماعه يه، وه صه حابه له م پله وپايه يه دا بوون، هه بويه ش الله عز وجل ريژداري كردن له باسكردندا له قورئان، بو نمونه موضعه بي كوري عومه ير (عليه السلام): له غه زوه ي به در له ناو ديله كان برايه كي نه وي تيدا بوو ناوي عه زيزي كوري عومه ير بوو، بيني يه كي كه له صه حابه ده يبه سته وه چونكه ديل بوو، موضعه ب بيني و ئينجا به صه حابه كه ي وت: توند بيبه سته وه چونكه به راستي داكي خاوه ن سامانه، جا عه زيز به موضعه بي وت - براي بوو له نه سه ب - وتي: نه مه ئاموژگاريته دهر باره ي من له كا تيكدا برامي، نه ويش وتي: به لكو نه و برامه له جياتي تو، نه و كهسه ي ده تبه ستيته وه برامه به لام تو نه خير. (إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) مه رجي دووهم دواي نه وه ي فيرقه كانت ناسي و به پرائهت كرد له و فيرقه و كو مه لانه و به هيچ جوړيك په يوه ست نه بوويت پيان و خوت به دوور گرت لئيان، پيويسته له سهرت په رستراوه كانيان له بري الله عز وجل بناسيت، هه تاوه كو نه وان فيرقه ي گومرا بن كه واته هه نديك په رستراويان هه يه له بري الله عز وجل بويه پيويسته بيرو باوهره كانيان بناسي تا به پرائهت بكهيت له په رستراو و خوا كانيان (إِنَّا بُرَاءُ مِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ)، هه موو فيرقه يهك جوړيك له په رستني هه يه بو جگه له الله عز وجل، پيويسته له سهرت به پرائهت بكهيت له م فيرقه يه و به پرائهت بكهيت له په رستراوي نه م فيرقه يه ش، به لام له بابته ي په رستراو پيويسته دوو شت ليك جيا بكه ينه وه، هه نديك په رستراو هه ن به پرائهت ده كهين له خودي خويان به لام هه نديك په رستراو هه ن ناگريت به پرائهت بكهين له خودي خويان، په رستراوه كه نه گهر بت يان به رد يان دره خت بوو، نه مه به پرائهت ده كهين له خودي نه م شتانه ش، واته دان نانئين به وه ي خوا و په رستراو بيت - سوود ناگه يه نيت و زيان ناگه يه نيت - به لام هه نديك په رستراوي تر هه ن ناتوانين به پرائهت بكهين له خودي خويان، تو ده زانيت كه نه ساپا عيسا ده په رستن درود و سه لام له سره پيغه مبهري ئيمه و نه ويش بيت، بويه من به پرائهت له نه ساپا ده كه م به لام ناگريت به پرائهت له خودي عيسا (عليه السلام) بكه م، كه وايه چون كوفر بكه م به په رستراوه كه يان؟ به وه ي دان نانيم به په رستن و خوايه تي عيسا، واته نه و سوود ناگه يه نيت و زيان ناگه يه نيت دواي نه وه ي دهر يت، ههروه ها عه لي كوري نه بي تاليب (عليه السلام) و حه سه ن و حه سه ين، ناتوانين به پرائهت بكهين له خودي نه وانه چونكه موژده يان پيدراوه به به هه شت - ههروهك ده زانن رافوضه ده يان په رستن - كه وايه چون به پرائهت بكه م له په رستراوه كانيان؟ كه وا دان نه نيم به وه ي نه وان خوا

و په رستراوا ټيكن ده په رسترين له بری الله، وه دان نه نيم به وې ته وان سوود ده گه نه نن يان زيان ده گه نه نن يان خير و چا كه يه كه بهينه پيش يان خراپه يه كه دوور بخه نه وه، كه واته باوه رمان پيتان نيه (إِنَّا بَرَاءُؤُمْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) هه روه ها شيخ عبد القادر گه يلاني -رحمه الله- ناتوانين به پرائت بكه ين له خودی خوئی -والله حسيه-؛ چونكه ناسراوه به وې له زانايانی ته هلی سوننه يه، به لام ته م فيرقه گومرايه كرديو ويه تی به هيايه کی خوئی پاشان چه ندين شتی باتل و گالته جاريان داو ته پالی كه خوتان پنی ئاگادارن، كه وایه به پرائت ناكه ين له خودی عبد القادر گه يلاني، به لكو به پرائت ده كه ين له وې ده په رستريت له بری الله -واته هاواری لی ده كريت له بری الله و هانای بو ده برديت له بری الله و داوای لی ده كريت له بری الله- وه دان نانين به وې تهو سوود ده گه نه نيټ يان زيان ده گه نه نيټ يان خير و چا كه يه كه ده هينيت يان خراپه يه كه دوور ده خاته وه، كه وابوو (إِنَّا بَرَاءُؤُمْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ)، به لام سه بارهت به بابه ته كه مان -سه بارهت به م حكومه ته تاغوتيانه- پښوښته له سهرت به پرائت بكه يت له م حكومه تانه به خويان و هه موو پي كه اته كانيانه وه و به پرائت بكه يت له په رستراوه كانيان، پيشتر وتمان كه په رستراويان بريتيه له ليژنه ی نووسينه وې ده ستور، پښوښته له سهرت به پرائت بكه يت له م حكومه ته و به پرائت بكه يت له په رستراوه كانيان ليژنه ی نووسينه وې ده ستور (إِنَّا بَرَاءُؤُمْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ) واته ته وې كه گوپرايه لی ده كه ن له بری الله عز وجل، (كَذَّبَكُمْ) وه مانای كفرنا بكم واته: دان نانين به و بيروباو وې تهو له سهرينه، بو يه دان نانين به دين و بيروباو وې رافيضه، وه دان نانين به دين و بيروباو وې سوفيه كان و دان نانين به بيروباو وې دينی حيزبی عيراقی؛ چونكه دينه كه يان دينی ديموكراسيه، وه دان نانين به حوكم و حوكمپرانى تهو حكومه ته تاغوتيانه، دانيان پيدانانين به وې ده سه لاتدارن و دان نانين به وې حوكميشی پيده كه ن له قانون و ده ستوره كان كه واته (كَذَّبَكُمْ) واته دان نانين به وې تهو له سهرينه، دان نانين به حوكم و ده سه لاتداري پيتان، جا ههر كه سينك ته م سيفه ته يا خود ته م مهرجه ی لی هاته جي تهو مهرجي سيه می لی هاتوته دی له شوينكه وتنی پيغه مبه ر ئيراهيم درود و سه لام له سهر پيغه مبه ري ئيمه و تهو يش پيت.

مهرجي چوارم: (وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ) وه مانای (بدا): واته به ديار كهوت و پوون بووه وه، له سهر تهو كه سه پښوښته كه ده يه ویت شوینی پيغه مبه ر ئيراهيم بكه ویت و بيته يه كيك له ته هلی ته م ئايه ته تهو داوژمنايه تی دهر بخات بو تهو تاغوتانه و بو ته م فيرقه گومرايانه به گویره ی توانای، وه الله تعالی ئاگاداره به توانای ههر يه كيكمان، وه دواى تهو هس ئيمه به هه مان شيوه ئاگادارين به توانای خو مان، وه دوژمنايه تی داواكراو ليړه دا تهو يه كه دوژمنايه تی له سهر ته ندامه كانت دهر بخه يت بو تهو تاغوتانه به پنی توانات، (وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ) ليړه دا دوژمنايه تی كردنه كه به ته ندامه كانه به لام ته وې دوژمنايه تيان بو دهر نه خات تهو له شوينكه وتوانی پيغه مبه ر ئيراهيم نيه و به مهش كوفری نه كرووه به تاغوت.

(وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ) وتهیهك ههیه پیم وایت هی عبد الرحمن آل الشيخ ه، وتهیهکی جوانه دهیخوینمه وه له بابته تی دهرخستنی دوژمنایه تی، (عبد الله بن عبد اللطيف آل الشيخ - رحمه الله-) که له نه وه کانی شیخ محمدی کوری عبد الوهاب ه - رحمه الله- له (الدرر السنية) ده لیت: "خه یال نا کریت که یه کیک ته وحیدی ناسییت و کاری پیکات و که چی دوژمنایه تی موشریکه کان نه کات" خه یال نا کریت، جا فیرقه گومراکان بن یان حکومه ته تاغوتیه کان، "خه یال نا کریت که یه کیک ته وحیدی ناسییت و کاری پیکات و دوژمنایه تی موشریکه کان نه کات، وه نهو که سهی دوژمنایه تی بیان ناکات پیی ناوتریت ته وحیدی ناسیوه و کاری پیکردوه"، که واته ته وحید له گهل دوژمنایه تی نه کردنی نه وانه به ته وحید هه ژمار نا کریت، پیويسته دوژمنایه تی دهربخه تی بو نهو تاغوتانه به پیی توانات پاشان دواي نه وه مهرجی پینجه م (وَالْبَغْضَاءُ) واته دلت تورپی و رق لیوونه وهیه کی لهو تاغوتانه له خوگریت که هه ر الله پیی ناگاداره، (وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ) ههروهک ئاشکرایه که (البغضاء) له کاره کانی دل، وه رق لیوونه وهش دژی خوشیسته، الله تعالی ده فهرموت ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾^(۱)، واته: که سانیکت دهست ناکه ویت باوهر بهین به الله و به رۆزی دواي، له کاتیکدا که سانیکیان خوش بویت که دژایه تی الله و پیغمبره که یان کردیت، نه گهرچی نهو دوژمنانه باوو باپیریان بن یان نه ویهان بن یان برایان بن یان عه شیره تیان بن، نه وانه کی که بهو شیوه یه الله ئیمان و باوهری له دلایندا چه سپاندوه و جیگیری کردوه و پشتگیری کردون به سهرخستن له لایه ن خویه وه، سهره نجامیش دهیانه خاته باخه کانی به هه شته وه که چه ندها روبر به ژیر درخت و کوشکه کانیدا تی ده پهریت.

ههروه ها نه وتهیه کی الله تعالی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْفُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ﴾^(۲)، واته: نهی نهو که سانه ی باوهرتان هیناوه دوژمنانی من و دوژمنانی خوتان مه که نه دوست و خوشه ویست، له کاتیکدا خوشه ویستی و سۆزی خوتانیان بو دهرده برن به راستی نه وان بی باوهریش بوون به وهی له لایه ن الله ه وه بوتان هاتوه له حهق. که و ابو خوشیسته نه وانه له گهل باوهرهینان به الله کونابنه وه له دلدا، به لکو نه وهی کو ده بیته وه له دل باوهرهینانه به الله و رق لیوونه وه لهو تاغوتانه یه چونکه رق لیوونه وه که له چوارچیه ی شوینکه وتنی پیغمبر ئیبراهیم ه.

به سهرهاتیک باس ده که م که یه کیک له شیخه کان بوی باس کردم داواکارم له الله تعالی له پله بهرزه کانی

(۱) المجادلة: ۲۲

(۲) الممتحنة: ۱

به هشت و هريگرېت، نه مه بابته دوزمنايه تي و رق ليوونه وهيه وه ولاء و بهراء ه، وتي: يه كيک له زاناياني تابعين هه بوو له خوراسان ناوي بهلول بوو -باسي سهرچاوه که ي بؤ نه کردم به لکو راسته وخو لهويه وه گويم ليوو- گهنجيکي نارد بؤ لاي خاوهني دوکاتيک بؤ نه وهي زهيتيکي بؤ بکريک به درهه ميک، جا گه نجه که چوو بؤ لاي خاوهني دوکانه که -که نه سراني بوو- وتي: زهيتيکم دهوېت به درهه ميک، نه سرانيه که ش وتي: زهيتيکته بؤ کييه؟ وتي: بؤ بهلول، جا نه سرانيه که وتي: سهيري نه مه بکه ههروهک چؤن ئيو به هلولتان خوشدهوېت له بهر دينه که ي، ئيمهش نهومان خوشدهوېت له بهر نه خلاقه که ي نه مه زهيتيک خوي به دوو درهه مه -واته بره که ي زياتر بوو-، گه نجه که ش به زهيتيکته که وه گهرايه وه لاي بهلول -رحمه الله- بني که بره که ي زياتره له وهي به درهه ميک ده کړدريک بويه له گه نجه که ي پرسى: نه مه چييه؟ وتي: کابراي نه سراني کاتيک زاني زهيتيکته که بؤ تو يه بره که ي زياد کرد، که ميک بيرى کرده وه و ئينجا وتي: نه ي گه نچ زهيتيکته که بگه پرينه وه بؤ کابراي نه سراني چونکه من ده ترسم له وهي نه گهر رازي بم له م زهيتيکته بخوم شتيک له خوشه ويستي نهو بکه ويته دلّم نهو کاتيش لهو که سانه بم که الله عز وجل دهر باره يان فرمويه تي (لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ) به نمونه ي نهوانه دين گه يشته خوراسان نه ي گه نجان، وه ههر نهو شيخي نه مه ي بؤ باسکردم - که پيشتر له زيندان بوو- وتي: به پړوه بهري به نديخانه که بانگي کردين و نه فسه ريکيش به سهردان هاتبوو بؤ به نديخانه که و ئيمهش سي که س بووين، چايان بؤ هينايين يه کيکيشمان به پړووو بوو الله پاراستي له خراپه ي نه م چايه، سييه م که سمان خوارديه وه و منيش رهم کرده وه بيخومه وه، جا نه فسه ره که به مني وت: بؤ چي چايه که ناخويته وه؟ وتم: من نهو چايه ي تو هيناوته ناخومه وه، وتي: نه ي بؤ چي نهو چايه ده خويته وه که له زيندان بؤت ده هينين؟ وتم: نه مه شتيکه هاوبه شم تيادا له گه ل هه مووان، به لام نه مه شتيکه تو تاييه ت کرد بؤ من و منيش شتيکم ناويک تو تاييه تي بکه ي بؤم، نمونه ي نهوانه الله عز وجل پزداريان ده کات به جيهاد و له سهر ده ستيان فته و سهر که وتن ده نيريک و الله الفضل والمنة.

بويه نه ي گه نجه کان کاتيک ثايه ته کان ده خوينينه وه بؤ نه وه تي ناگهين هه تا به هويانه وه بدويين، به لکو ده يان خوينينه وه هه تا تيان بگه ي و کاريان پيکه ين؛ چونکه زانست به ي کردار هيچ خير يکي تيادا ني، الله عز وجل کاتيک ليپرسينه وه مان له گه ل ده کات له پړوي قيامه ت و ئيمهش له بهر ده ستي ده وه ستين، فرموده ي پيغه مبه ره (ﷺ): (لا تزولا قدما عبد حتى يسأل عن علمه) واته: پييه کاني هيچ به نديه ک له جيگه ي خوي ناجوليت هه تا پرسياي لي نه کريک دهر باره ي زانسته که ي. نه يفرمودو: به هويانه وه چي پي وتوه به لکو دهر باره ي زانسته که ي که چؤن کاري پيکردوه (۱)، نه م ثايه تانه الله عز وجل ته نها بؤ نه وه داينه به زانده وه هه تا به خويندنه وه يان په رستشي پيکه ين، به لکو بؤ نه وه يه په رستشي پيکه ين و ليي تي بگه ين و کاري پيکه ين، که و ابوو به م شيويه کوفر ده که ين به م حکومه ته تاغوتيانه، نه مه پيويسته

(۱) شيخ فرموده که ي به ماناکه ي هيناوته وه که پړوايه تي الترمذي يه

موسلمان بیزانیت یا خود پۆیسته له سه ری بیانکات له بهرامهر ئهو تاغوتانه.

واجبی دووهم له بهرامهر ئهو تاغوتانه: ئه وهیه که نه جهنگیت بۆ بهرگری کردن لیان به ههر جۆریک له جۆرهکانی جهنگکردن، نه به چهك و نه به قسه نه به ئاماژه کردن و نه به هیچ جۆریک له جۆرهکانی هاوکاری کردن، چونکه هه ندیک جار وشهیهك ده بیته یارمه تیدان و هاوکاری کردن، فهرموودهیهك ههیه له پیغه مبهروه (ﷺ) گیر دراوه ته وه، هه ندیک له زانایان به (حسن) یان داناوه و ههشیانه به (ضعیف) سی داناوه ده فهرمویت: ههر که سیک هاوکاری بکات له سه ر کوشتنی موسلمانیک هه رچه نده به نیو وشهش بیت - که واته یارمه تیدان ده کریت هه ندیک جار به قسه بیت - ئه و له پۆزی قیامهت دیت و له نیوان چاوهکانی نووسراوه بیئومید بووه له رهحمه تی الله، که وایه نابیت هاوکاری ئه وانه بکهین، ناجهنگین بۆ بهرگری کردن لیان، پۆیسته له سه زمان ئه مه بزاین، به ههر جۆریک له جۆرهکانی جهنگ به لگه ی ئه مهش له پهرتوکی الله عز وجل ئه م فهرموودهیه به تی - تبارک وتعالی - ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾^(۱)، واته: ئه وانه ی ئیاندان له پیناوی الله دا ده جهنگن (به لām) ئه وانه ی بی باوه رن له پیناوی تاغوت دا ده جهنگن، ده بجهنگن دژی یاوه رانی شهیتان (چونکه) به راستی پیلان و ته له که ی شهیتان پوچ و لاوازه.

به یانی به ویستی الله تعالی باسی ئه م ئایه ته ده کهین - یه کیك له قوتایه کان داوی لی ده کات فهرمووده که دووباره بکاته وه جا ئه ویش ده لیت: فهرمووده که لاوازی تیدایه (من أعان علی قتل مسلم ولو بشر كلمة جاء يوم القيامة وقد كتب بين عينيه آيس من رحمة الله) ئه گه ر فهرمووده که سه حیح بیت - هه ندیک له زانایان به سه حیحیان داناوه - ئه گه ر سه حیح بیت ئه م فهرموودهیه ی پیغه مبهرت (ﷺ) به بیر ده هینمه وه "لن يدخل أحد الجنة بعمله، قالوا: ولا أنت يا رسول الله؟ قال: ولا أنا إلا أن يتغمدني الله برحمته"^(۲)، واته: هیچ یه کیك به کرده وه ی خوی ناچیت به ههشت، وتیان: تۆش ئه ی رسول الله؟ فهرمووی: منیش به هه مان شیوه مه گه ر الله به رهحمه تی خوی دامپۆشیت.

که واته به رهحمهت ده چیت به ههشت، ئه مهش له نیو چاوانی نووسراوه - ئه گه ر فهرمووده که سه حیح بیت - بیئومید و بیبه شه له رهحمه تی الله، بۆیه ده کریت یارمه تی و هاوکاری به وشهیهك بیت، به یانی به ویستی الله تعالی ئه گه ر الله عز وجل کاره که ی بۆ ئاسان کردین و ته مه نی داین ئه و باسی ئه م ئایه ته ده کهین به ئیزنی الله.

(۱) النساء: ۷۶

(۲) (متفق علیه)

هه لویستی سیهه به هه مان شیوه پښوېسته بیزانیت له بهرامبر نهو تاغوتانه: نهو په که کاروبارت نه ده دپته دهست نهوان، واته که فلانه وهزیر نه گهر فهرانیکې دهرکرد نهو فهرمانه تو نه گریتهوه چونکه تو سهر به هیچ وهزاره تیک له وهزاره ته کان نیت، به لگه ی نه مهش له په رتوکی الله عز وجل ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (٢٥٧) واته: ههر الله یه یارو یاوه ری نهو که سانه ی باوه رپان هیناوه، له هه موو رپبازه چهوت و تاریکستانه کانی کوفره وه دهر یاندینې و به رهو نوور و پو شنایی ئیسلامیان ده بات، نهوانهش که کافر و بی باوه رن، یارو یاوه رپان تاغوته، له رپبازی نوور و پرووناکی دهر یان ده په رپنن به رهو رپبازه تاریکستانه کان ده یانه بن.

نه مهش به هه مان شیوه پښوېسته هه موو موسلماننیک بیزانیت له بهرامبر نهو تاغوتانه، شتیکی تر نهو په پښوېسته لپان دوور بکه وپته وه، واته پپانه وه نه به ستریتته وه به هیچ جوړیک له جوړه کانی به سترانه وه، به لگه ی نه مهش له په رتوکی الله عز وجل الله تعالی ده فهرمویت ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (٢١) واته: به راستی ئیمه له ناو ههر گهل و نه ته وه په کدا پیغه مبه ریکان په وانه کردووه پپان راگه یاندووه که پپان بلیت: ته نها الله بپهرستن و خوتان به دوور بگرن له تاغوت. ئیوه ده زانن که به لگه ی دوور که و تنه وه له وازه پپان له قه ده غه کراوه کان زیاتره له به لگه ی چه رامبوون له وازه پپان له قه ده غه کراوه کان، توندتر و به هیزتره له به لگه ی چه رامبوون، چونکه الله عز وجل کاتیک فهرموویه تی (حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ) بوم هه یه له ژووریک بم که مرداره وه بووی تیدایه، له پرووی شهرعییه وه ناچار نه کراوم بو به جیهیشتنی نهو ژووره، به لام خوا نه خواسته له شوینیک بووم پاشاوه یه کی ثاره قی تیدا بوو - شتیکی کهم له ثاره قی - پښوېسته له سهرم شوینه که جی بهیلم، بوچی؟ چونکه الله عز وجل فهرموویه تی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْحُمُورُ الْمِيسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَمُ رَجَسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ﴾ (٣)، واته: نه ی نهوانه ی باوه رپان هیناوه دلنپان که ثاره قی و قوماو و گوشتی مالاتی سهرپراو بو غه یری الله لهو شوینانه ی که خه لک به پیروزی داناوه نهک ئیسلام، وه نهو پارچه دارانه ی که به کارنه هیترن بو دیاری کردنی بهش و چاره نووس، نهوانه پیسن و له کرده وهی شهیتانن، که واته ئیوه خوتانی لی دوور بگرن.

واته بو ت نیه له شوینیک بیت که ثاره قی تیدا بیث ههر بو یه فهرمووده ی پیغه مبه ر (ﷺ) هه یه که له باره ی ثاره قه وه له عنه تی له چهوت جوړه کهس کردووه، نهوه ی ثاره قی ده خاته وه و نهوه ی هه لیده گریث و نهوه ی بو ی هه لگیراوه و نهوه ی ده یگوشت و... هه موو نهوانه له عنه تی لیکارون بوچی؟ چونکه

(١) البقرة: ٢٥٧

(٢) النحل: ٣٦

(٣) المائدة: ٩٠

دوورنه که وتونه ته وه له ئاره ق، که و ابو دوور که وتنه وه له تاغوت، الله عز وجل کاتیک فهرمانی پیکر دووین به دوور که وتنه وه واته به وانه نه به سترینه وه به هیچ جوړیک له جوړه کان، سه باره ت به وه زیفه کانیش نه گهر الله عز وجل بوی ئاسان کردین و دهر فه تیک هه بوو نهو باسی نهو پیشه و کارانه ده که ین که له گهل نهو حکومه ته تاغوتیانه یه له سهر ئاستی وه زاره ته کان به ئیزنی الله تعالی، نه مه ش بابه تیکه به هه مان شیوه پښوښته بیزانیت.

بابه تی کوتای که پښوښته بیزانیت دوینئ باسان کرد: پښوښته بجه نگیت له دژیان، که و ابو پښوښته بیواوړ بیت پښان، پښوښته نه بجه نگیت بو به رگری کردن لښان، پښوښته کاروبارت نه ده یته ده ستیان، پښوښته خوت لښان به دوور بگریت، پښوښته بجه نگیت له دژیان، الله تعالی ده فهرمویت (وَقَتْلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كَلَهُ وَاللَّهُ)، دوینئ بیرم چوو وته ی ئین ته یمیه تان -رحمه الله- بو بگوازمه وه له بابه تی جه نگ کردن له دژی نهو تاغوتانه، ئین ته یمیه -رحمه الله- له په رتو که هی (السیاسة الشرعية) یاخود له (مجموع الفتاوی) -سهرنجی ده قی قسه ی ئین ته یمیه بده- ده لیت -رحمه الله- : "وه ههر کومه لیک خوی بداته پال ئیسلام و هه ندیک له دروشم و دانراوه ئاشکرایه متواتره کانی رت بکاته وه، نهو پښوښته جیهادی نهو کومه له یه بگریت به کوړای موسلمانان هه تا دین هه مووی بو الله ده بیت هه روهک (أبو بکر الصديق) و ته ووی صه حابه جه نگان له دژی زه کات نه ده ره کان" نه مه ده قی وته ی ئین ته یمیه یه له بابه تی جه نگ کردن، نه مه له په رتو کی (مجموع الفتاوی) به لام وته که ی تری، ده لیت -نه مه یان له (السیاسة الشرعية)- : "وه فقهیه کان ناکوکی و جیاوازیان هه یه له دهر باره ی کومه له ی په تکه ره وه (الطائفة الممتعة)... مه به ست له کومه له ی په تکه ره وه: کومه ل و ده سته یه کن دانراو و فهرزیک له دانراوه کانی الله عز وجل رت ده که نه وه و هیزیکیان هه یه و ده سه لاتیکیان هه یه، سهرنج بده قسه ی ئین ته یمیه له باره ی کومه له ی په تکه ره وه به هیز و ده سه لات، وه نهو تاغوتانه ش به هیز و ده سه لات رت ده که نه وه هه روهک ده زانن: وه زاره تی به رگری، وه زاره تی ناوه خو، صه حوه و نه وه ی دوایش نهو حه شدی شه عبیه الله هه موویان ریسوا بکات، داواکارین له الله هیدایه تیان بدات و له گهل یه کتر کومان بکاته وه،" وه فقهیه کان ناکوکی و جیاوازیان هه یه له باره ی کومه له ی ره تکه ره وه نه گهر سوننه تی راتبی وازلیننه وهک دوو په کعه تی به یانی، ئیا ده کریت جه نگ له گهلدا بگریت؟ دوو وته هه یه..." نه مه له باره ی دوو په کعه تی به یانی کاتیک کومه له یهک له ریگه ی هیز رته ی بکه نه وه، له فقهیه کان هه یه وتویانه جه نگ کردن له دژیان واجبه و هه شیان ده لیت نه خیر، سهرنج بده ته و اوکهری وته که ی "به لام سه باره ت به واجبه کان و حه پرامکراوه دیاره کان و فراوانه کان نهو جه نگ له گهل ده کریت به کوړا..." نه مه به کوړا، نه وه ی هاتوو له دیندا له واجبه کان و حه پرامکراوه دیاره کان - نهو بابه تانه ی خوتان ده زانن- وه فراوان و دریزه پیدراوه کان نهو جه نگ له سهر ده کریت به کوړا، واته موسلمانان کوکن له سهر کوشتاری کومه له ی په تکه ره وه نه گهر یه کیک له واجبه کانی له دین په تکرده وه

ياخود يه كينك له چه رامكراوه كانى له دين ئه نجامدا، ههروهها وتهى سييه مى ههيه له (السياسة الشرعية)، وتهى ئيبين تهيميه -رحمه الله- كه ده ئيت: جا له قورئان و سوننهت و ئىجماعى ئوممهت جىگيربووه و چه سپاوه كه جهنگ له گه ل ئه و كه سه ده كرئت له شه ريعه تى ئيسلام چوووه ته دهره وه ئه گهرچى دوو شه هاده كه ش بئيت، بويه ناييت پيمان بوتريت چو ن ده جهنگن له كاتيكدا ئه وانه نويز ده كه ن و پوژوو ده گرن و شايه دى ده ده ن به (لا اله الا الله) چونكه ئه وان ئه گهر ئه م قسانه بكه ن ئه و شتانيكيان كردوووه كه ده ريان ده كات له دينى ئيسلام.

جزاكم الله خير الجزاء وبارك فيكم.

وتارى

شیخ ئه بى عه لى ئه نبارى - تقبه الله -

به ناو نيشانى

چی پئویسته له سهرمان له بهرامهر ئه و تاغوتانه

وه رگيرانى

پيگه ي راسته ري

